

РЕШЕНИЕ

№ 3789

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2310** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от Е. Кристосому, подадена чрез адв. А. Р. – К. и адв. Х. Д. – К., срещу РЕШЕНИЕ № 81 от 09.02.2022г. на Втори постоянен специализиран заседателен състав на Комисия за защита от дискриминация (КЗД, Комисията), постановено по преписка № 889/2019г., в частта по т.2 и т.3.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с административно-производствените правила и материалния закон. Посочва се, че КЗД е постановила решение, с което е установила нарушение на чл.18 от ЗЗДискр., без този вид нарушение да е бил включен в предмета на административното производство. То било иницирано с твърдение за засегнато физическо лице в лично качество по оплаквания за дискриминация по защитен признак „членуване в синдикална организация“ - чл.8, ал.3 от КТ. В проучването били изследвани факти и събирани доказателства по фактическите състави за пряка и непряка дискриминация при уволнението на А. К. П.. В доклада не се съдържало каквото и да е обсъждане или препратки към чл.18 ЗЗДискр. Освен това синдикалната секция към Федерация „Съобщения“ на КТ „Подкрепа“ в дружеството, не е била конституирана и не е била страна в проведеното административно производство. От КЗД не били давани указания на жалбоподателя, че производството се води и за

нарушение по чл.18 ЗЗДискр., освен на основание чл.4 и сл. от ЗЗДискр. Поради това било нарушено правото му на защита и принципите на истинност и служебно начало. При постановяване на решението не били разгледани всички събрани в административното производство доказателства. Жалбоподателят навежда и аргументи за постановяване на процесното решение в противоречие с материалния закон, тъй като не бил изпълнен фактическият състав на чл.18 от ЗЗДискр.

В проведеното открито съдебно заседание на 13.05.2022г. оспорващият се представлява от адв. А. Р. и адв. О. Т., които поддържат оспорването на акта и претендират неговата отмяна. Заявено е искане за присъждане на разноски, които съгласно представен списък по чл.80 ГПК възлизат в размер на сумата от 2 000.00 лева.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. Б., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Заинтересованата страна – А. К. П., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на акта.

Административен съд София – град, като обсъди изложените с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във връзка с чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по повод депозирана жалба с вх. № 44-00-3710/22.11.2019г. на А. К. П.. В нейната обстоятелствена част са изложени следните твърдения:

На 20.05.2019 г. А. К. П. е бил уведомен, че със Заповед № 104/17.05.2019г. [фирма] е въвело изискване за придобита образователна степен „Магистър“ в областта на компютърните науки за заемана от него длъжност „мениджър разработка и поддръжка на софтуер“, на което той не отговарял. Същият ден трудовият му договор бил прекратен със Заповед № 152/20.05.2019г. „чисто формално“ на основание чл.328, ал.1, т.6 от КТ. Работодателят знаел, че служителят не отговаря на новите изисквания, като нямало обективна причина за налагането им. Твърди, че уволнението му е извършено незаконно, като работодателят е злоупотребил с правата дадени му от закона. На 05.11.2018г. била учредена синдикална секция към Федерация „Съобщения“ на КТ „Подкрепа“ в [фирма], като дружеството на 19.02.2019г. е било уведомено за това обстоятелство, а А. К. П. бил нейн председател. Посочва се още, че работодателят е прекратил трудовото му правоотношение заобикаляйки закрилата, от която се ползва по чл.333, ал.3 от КТ и при липса на дадено предварително съгласие за уволнението от Федерация „Съобщения“ при КТ „Подкрепа“. Впоследствие на А. К. П. бил отказан достъп до сградите на [фирма], в които се помещавали офисите на [фирма] на основание изрична заповед на бившия му работодател, в нарушение на чл.406, ал.2 от КТ. От Протокол за извършена проверка с изх. № ПР1929530/12.09.2019г. на ИА „Инспекция по труда“ се установявало, че [фирма] не е изпълнило задължението си за създаване на условия и съдействие на синдикалната организация за осъществяване на дейността ѝ, като не ѝ предоставило безвъзмездно помещение и други материални условия, необходими за изпълнение на нейните функции. Тези действия на работодателя имали пряк дискриминационен характер по

отношение на А. К. П. поради наличието на защитен признак „членуване в синдикална организация“. КЗД е била сезирана с искане да се установи наличието на извършена дискриминация от [фирма] по см. на чл.4 ЗЗДискр. във вр. чл.8, ал.3 от КТ, както и да разпорежи преустановяване на нарушението и да наложи предвидените в закона санкционни мерки.

Въз основа на подадената жалба с Разпореждане № 2141/29.11.2019г. председателят на КЗД е образувал производство по преписка № 889/2019г., разпределена на Втори постоянен специализиран заседателен състав с членове: В. С. - Д., З. К. - Д. и Н. А. по изложени оплаквания за дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“ по чл.8, ал.3 от КТ /л. 50/.

С уведомление с изх. № 44-00-3890 от 12.12.2019г. /л. 51/, А. К. П. е уведомен за образуваната преписка и му е предоставена възможност за представяне на факти, които да обосноват и докажат дискриминация.

В отговор е постъпило становище вх. № 44-00-3929/17.12.2019г. от А. К. П. /л. 52-53/, в което преповтаря твърденията и исканията си от жалбата. Обобщава, че действията на работодателя показвали, че уволнението имало пряк дискриминационен характер спрямо него, а при условията на евентуалност, че дружеството осъществило непряка дискриминация, тъй като последният бил поставен в по – неблагоприятно положение, спрямо лицата, които не притежавали признака „членство в синдикална организация“. Изложено е, че въвеждането на новото образователно изискване „Магистър“ по компютърни науки е само привидно и формално, като реално такова не се изисквало за заеманата от него длъжност, а същото е било създадено единствено с цел да бъде прекратено трудовото му правоотношение и възпрепятствана синдикалната му дейност.

С решение № 302667/16.12.2019г. по гр. дело № 31795/2019г. на СРС, 77 състав е била отменена Заповед № 152/20.05.2019г., с която е било прекратено трудовото правоотношение на А. К. П. с [фирма], като същият е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „Мениджър разработка и поддръжка на софтуер“.

С решение № 260593/15.10.2020г. по гр. дело № 5737/2020г. на СГС, IV-A състав е било отменено решението на СРС от 16.12.2019г., като са отхвърлени предявените от А. К. П. срещу [фирма] искиове с правно основание чл.344, ал.1, т.1-т.3 от КТ във вр. чл.225, ал.1 от КТ за отмяна на уволнението му, за възстановяване на работа и за заплащане на обезщетение за периода 20.05.2019г.-20.11.2019г.

С определение № 353/29.04.2021г. по гр. дело № 562/2021г. на ВКС на РБ, не е допуснато касационно обжалване на въззивното решение № 260593/15.10.2020г. по гр. дело № 5737/2020г., постановено от СГС, IV-A състав.

С писмо изх. № 16-20-1648/23.10.2020г. [фирма] е уведомено за образуваната преписка № 889/2019г. по чл.8, ал.3 от КТ за извършена евентуална дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“ спрямо А. К. П.. Предоставена е възможност за представяне на становище и доказателства, въз основа на които да се направи предположение за дискриминация /чл.56, ал.1, т.2 от ЗЗДискр/.

Дружеството е депозирало становище с вх. № 16-20-1849/17.11.2020г. /л. 87-л.97/, с което моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. [фирма] получавало оплаквания от клиенти, които след вътрешен анализ довели до упражняване на правото на работодателя по собствена преценка да въведе ново изискване за образователна степен за заемане на длъжността на А. К. П.. Излага още, че не можело да се твърди дискриминация поради факта, че работодателят не е

изчакал служителя да придобие изисканата образователна степен, нито дали работодателят е знаел, че служителят не притежава съответната образователна степен. Аргументира, че А. К. П. не бил дискриминиран по признак синдикална дейност, тъй като работодателят бил уведомен за синдикалната му принадлежност след срещата на 14.02.2019г., на която [фирма] е предложило прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие. Отхвърля твърдението за дискриминационно отношение при недопускане на А. К. П. в сградата на [фирма], в които се помещавали офисите на [фирма], тъй като в сградите на [фирма] контролът за достъп бил завишен поради факта, че инфраструктурата на дружеството била обявена за критична инфраструктура, а и дружеството само определяло режима за достъп до помещенията си. Недопускането на А. К. П. било следствие от негово предхождащо неототоризирано влизане в сградите, както и отказ да предостави ЕГН като част от контрола за достъп. Представя кореспонденция със синдикалната секция и Федерация „Съобщения“ към КТ „Подкрепа“ и протоколи от проведени срещи като доказателство, че прекратяването на трудовото правоотношение не е попречило на синдикалната дейност.

С Решение вх. № 12-11-4900/18.12.2019г. на КЗД съставът, който разглежда преписка № 889/2019 г. избира за председател Н. А., а за докладчик е избрана З. Д., /л. 54/. Със Заповед №12-11-1391/20.04.2021г. на председателя на КЗД е определена А. Д. да замества З. Д. по преписка № 889/2019 г.

От докладчика по преписката е изготвен доклад заключение - без дата, в който е посочено, че производството е образувано предвид оплакванията на жалбоподателя за дискриминация по признак „членуване в синдикална организация по чл.8, ал.3 от КТ“, като е предложено на председателя на състава да насрочи открито заседание с призоваване на страните, същият е уведомен за приключилото по чл.59, ал.3 ЗЗДискр. проучване, като е отправено предложение да се насрочи открито заседание, страните да бъдат насочени към помирителна процедура, както и предоставяне на доказателства във връзка с изложени от тях твърдения и възражения.

На 20.04.2021г. е насрочено заседание, за което страните в производството са уведомени. На същата дата е проведено заседание, на което член от състава З. Д. е заместена от Н. А. по силата на Заповед № 12-11-1391/20.04.2021г. Резултатите от заседанието са обективирани в протокол, приложен на л.484-499 от преписката. А. К. П. се е явил лично и с адв. Й. К., ответната страна [фирма] се е представлява от адв. Х. Д. – К. и адв. А. Р.. Страните са приканени към помирителна процедура, по преписката е приет без възражения доклад – заключение, изготвен от З. Д., приети са и събраните доказателства и становища. Приобщени са и писмо от 12.03.2020 г. на ИА „Инспекция по труда“ до П. Д. – председател на Федерация „Съобщения“ в КТ „Подкрепа“, писмо от [фирма] до А. П.. Допуснат е по един свидетел на всяка от страните. Видно от протокола преписката не е изяснена от фактическа и правна страна, като е насрочено заседание за 21.09.2021г. от 14:00 ч.

На насроченото на 21.09.2021г. заседание, за което страните в производството са уведомени, А. К. П. се е явил лично и с адв. Й. К., ответната страна [фирма] се е представлявала от адв. Х. К.. Резултатите от заседанието са обективирани в протокол, приложен на л.658-л.686 от преписката. След разпит на свидетелите П. Д. и Д. К. е даден ход по същество и преписката е обявена за решаване.

Последвало е постановяване на РЕШЕНИЕ № 81 от 09.02.2022г. на Комисия за защита от дискриминация по преписка № 889/2019г., Втори специализиран постоянен

заседателен състав. С оспорения акт по т.2 се установява, че [фирма], чрез неизпълнение на законово задължение за водене на преговори и сътрудничество с новоучредената синдикална организация в дружеството, е допуснало нарушение на чл.18 от ЗЗДискр.; по т.3 на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 500.00 /петстотин/ лв. за установеното нарушение по чл.18 от ЗЗДискр. Препоръчано е на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр. дружеството да предприеме необходимите мерки и действия за изготвяне на правила за недопускане на дискриминация, както и такива във връзка с осигуряване и гарантиране на работниците и служителите в дружеството да упражняват своите синдикални права. В относимата мотивна част на акта /раздел II, стр.15, стр.16 и стр.17/ е прието, че [фирма] на 19.02.2019г. е било уведомено за учредяване на синдикална секция към Федерация „Съобщения“ на КТ „Подкрепа“, както и че А. К. П. е нейн председател. На 14.05.2019г. дружеството е било уведомено, че следва да посочи свой представител за водене на социален диалог във връзка със защита на правата на служителите. В хода на извършена проверка от ИА „ГИТ“ било установено, че и след прекратяване на трудовия договор А. К. П. продължавал да бъде председател на синдикалната секция, поради което се ползвал от правата по чл.40б, ал.2 от КТ, а [фирма] с недопускането му до офисите на дружеството, възпрепятствало съществуването на учредената синдикална организация. Работодателят не бил предприел действия за сътрудничество със синдикалната организация в нарушение на чл.18 ЗЗДискр. Неговото бездействие пречело на работниците и на самата синдикална организация да съществува, а липсата на сътрудничество водело до неизпълнение на законово задължение, което представлявало административно нарушение. Прието е, че тъй като нарушението е първо за дружеството, размерът на санкцията следва да бъде определен на 500.00 лева.

Решението е връчено на 15.02.2022 г., видно от приложеното копие от известие за доставяне с обратна разписка № ИД PS1125 004BOC H, а жалбата с вх. № 16-20-278 срещу него е депозирана пред административния орган на 01.03.2022 г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Предмет на настоящото производство е РЕШЕНИЕ № 81 от 09.02.2022г. на Комисия за защита от дискриминация, постановено по преписка № 889/2019г., Втори специализиран постоянен заседателен състав в частта, с която се установява, че [фирма], е допуснало нарушение на чл. 18 от ЗЗДискр. и на дружеството е наложена имуществен санкция в размер на сумата от 500.00 лева. Жалбата срещу тази част на решението е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, негов адресат, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок в съответствие с разпоредбата на чл. 68 от ЗЗДискр във връзка с чл.152, ал.1 и чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на акта в частта, предмет на настоящото производство, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно чл.65, т.1 и т.2 във връзка с чл.48, ал.2, т.3 във връзка с чл.5 във връзка с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр.

На второ място, при издаване на административния акт, КЗД не е съобщила, че е сезирана с жалба, с която се иска установяване на дискриминация от страна на [фирма] по отношение на А. К. П. по защитен признак „членуване в синдикална организация“ - чл. 4 ЗЗДискр. във вр. чл. 8, ал.3 от КТ. При така определената правна квалификация на твърдяното нарушение е преминало цялото административно производство, а е завършило с акт в частта по т.2 и т.3, с който КЗД се е произнасла за извършено нарушение на чл. 18 от ЗЗДискр. По този начин правата и законните интереси на лицето, срещу което е стартирало административното производство са значително ограничени и накърнени. Осуетена е била възможността [фирма] да упражни ефективно правата си в рамките на производството, да изложи аргументи и представи доказателства за нарушението по чл.18 от ЗЗДискр., по което административният орган се е произнесъл с крайния акт. Не на последно място Комисията е нарушила принципите на истинност и служебно начало. Провеждане на административно производство в нарушение на изброените принципи, предпоставя и погрешно формиране на правните изводи на административния орган, доколкото те са изложени в резултат на неточно и превратно възприемане на осъществилите се факти /Решение № 8758 от 11.06.2019 г. по адм. дело № 1014/2019 г., V отд. на ВАС на РБ/. Може да се обобщи, че допуснатото нарушение е съществено. КЗД е трябвало да се произнесе по конкретните искания, отправени от А. К. П., като се съобрази с изложените в инициативния документ обстоятелства и извърши преценка на доказателствата, които са събрани в рамките на протеклото производство.

Съгласно чл. 50, т. 1 от ЗЗДискр. производството пред КЗД започва по жалба на засегнати лица, от което право се е възползвал А. К. П.. Съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗДискр. жалбата трябва да съдържа: 1. името на подателя; 2. адреса на подателя; 3. изложение на обстоятелствата, на които се основава жалбата; 4. изложение на исканията към комисията; 5. дати и подпис на лицето, което подава жалбата, или на негов представител. В конкретния случай е прието, че жалбата е допустима и не са налице пречки за образуване на производство по преписка № 889/2019г., за установяване налице ли е дискриминация по отношение на него от бившия му работодател по признак участие в синдикална организация. Видно от гореизложената фактическа обстановка и формулираните в жалбата искания на А. К. П., ясни и категорични в достатъчна степен, се установява еднозначно едно искане – да се установи налице ли е дискриминация на бившия работник от страна на работодателя по признак „членуване в синдикална организация“.

Във всички свои актове, постановени в хода на административното производство Комисията е определила, че процедурата се развива във връзка с твърдяна дискриминация при уволнението на А. К. П. по признак „членуване в синдикална организация“ – в разпореждането за образуване, в уведомлението до страните, в доклад-заключение, в откритите заседания и т.н.

По тези така формулирани твърдения и искания на А. К. П. и по описанието на процесното нарушение, [фирма] е изложило становища. В нито един етап от развитието на процеса не са били навеждани твърдения за допуснато нарушение по чл.18 ЗЗДискр. [фирма] е излагало аргументи и е ангажирало доказателства единствено във връзка с твърдяна дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“ на А. К. П..

КЗД е постановила акта при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не се е съобразила с изложеното в жалбата по чл. 51, ал.2, т.4 ЗЗДискр и е определила предмет на спора, различен от сочения от жалбоподателя /Решение № 7515 от 22.06.2021 г. по адм. дело № 4325/2021г., V отд. на ВАС на РБ/.

В конкретния случай твърденията на А. К. П. са категорични и ясни, по отношение на тях са изложени и становища от другата страна в производството, като не е била налице хипотезата за нередовности в жалбата и неотстраняването им в срок по чл.52, ал.3 ЗЗДискр /Определение № 3031 от 12.03.2018г. по адм. дело № 2310/2018г., V отд. на ВАС на РБ/. Административният орган се е произнесъл по искане, което не е отправяно към него при явно несъответствие с чл.51, ал.2, т.4 ЗЗДискр., при несъобразяване на фактите по спора с приложимата по време, място и лица правна норма. Втори специализиран заседателен състав на КЗД е постановил недопустим административен акт, чието обезсилване липсва като правомощие на първоинстанционния съд по аргумент от чл. 172, ал. 2 АПК /Решение № 5023 от 28.04.2020г. по адм. дело № 13911/2019г., V отд.; Решение № 3551 от 12.03.2019 г. по адм. дело № 336/2018 г., IV отд.; Решение № 17623 от 20.12.2019 г. по адм. дело № 6045/2018 г., V отд. на ВАС на РБ/. Поради това и настоящата съдебна инстанция разполага с правомощието да отмени административния акт в оспорената му част.

Ответникът е бил длъжен правилно да определи предмета на спора, да разпредели доказателствената тежест по чл. 9 ЗЗДискр., да укаже на [фирма] за оборването на кои от посочените факти в жалба вх. № 44-00-3710/22.11.2019г. трябва да представи доказателства, съответно – при разглеждане на преписката в заседание да уточни кои доказателства

биха били допустими, относими и необходими за изясняване на спора по същество. Осъществявайки горното, административният орган, би провел и законосъобразно процедурата по проучване по смисъла на чл. 55 ЗЗДискр, целяща изясняване на фактите по спора и приключваща с доклад /чл. 60, ал. 1 ЗЗДискр/, въз основа на чиито фактически установявания страните се насочват към помирителна процедура /чл. 62, ал. 1 ЗЗДискр/ и на същите се предоставя възможност за становище с цел изясняване на спора и от правна страна. КЗД не е указала на страните, че производството се води и по чл. 18 от ЗЗДискр, не са събрани доказателства, не е правен анализ за наличието на елементите от фактическия състав на чл. 18 от ЗЗДискр. Именно неправилното и непълно определяне предмета на спора е опорочило цялата процедура по изясняването му от фактическа страна, което е довело и до обективизиране на несъответно на исканията в жалбата решение.

Едва след като жалбоподателят пред КЗД посочи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че работодателят не е работил ефективно със синдикалната организация към Федерация „Съобщения“ на КТ „Подкрепа“, че не е водил преговори и сътрудничество, то би могло да се направи извод, че не са били създадени механизми и мерки за предотвратяване дискриминацията на работно място. Пред КЗД е стояло задължението да приложи релевантния материален закон, съобразявайки твърденията на страните, да установи налице ли е или не причинно-следствената връзка между твърдяното за осъществено по-неблагоприятно третиране и посочените в жалбата признаци, предмет на защита. Правилното прилагане на закона обуславя винаги извода осигурено ли е правото на равенство на всяко едно лице в третирането и във възможностите за участие в обществения живот, както и осъществена ли е ефективната му защита срещу дискриминация, каквато всъщност е и целта по чл. 2 ЗЗДискр.

Формира се извод за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на решението, защото КЗД е излязла извън предмета на спора, който се е водил пред нея, като по този начин значително е ограничено правото на защита на [фирма]. В нито един момент от развитието на процеса, не е указано на жалбоподателя, че следва да се защитава във връзка с извършено от него нарушение по чл.18 ЗЗДискр., респ. да представи доказателства и аргументи в своя подкрепа. КЗД е била длъжна с оглед заявените факти в жалба вх. № 44-00-3710/22.11.2019г. и допълнение към нея вх. № 44-00-3929/17.12.2019г., да определи рамките на проучването, на разпределението на доказателствената тежест, защитения признак,

засегнатите от дискриминация лица, а крайният акт да е в пълно единство и съвпадение с тези така установени параметри и разбира се да почива на събраните и приети доказателства.

В заключение, съдът приема, че РЕШЕНИЕ № 81 от 09.02.2022г. на Комисия за защита от дискриминация, Втори специализиран заседателен състав, постановено по преписка № 889/2019г., в частта, с която се установява по отношение на [фирма], че е допуснало нарушение на чл.18 от ЗЗДискр. чрез неизпълнение на законово задължение за водене на преговори и сътрудничество с новоучредената синдикална организация, както и му е наложена имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лв. за установеното нарушение на чл. 18 от ЗЗДискр. е незаконосъобразен административен акт на основание чл.146, т.3 от АПК, който подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на [фирма] следва да бъдат възстановени направените разноски в процеса, които са доказани в размер на сумата от 2 000.00 лева и представляват заплатено възнаграждение за осъществено процесуално представителство. От процесуалния представител на ответника юрк. Б. Б. е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Минималното възнаграждение за осъществено процесуално представителство по ЗЗДискр. е в размер на 500.00 лв., определено по реда на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на Висшия адвокатски съвет. Делото не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност, проведено е едно открито съдебно заседание, не са събрани доказателства, извън тези представени от ответника с административната преписка. Ето защо, следва да се уважи възражението за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар и същият да се определи в размер на сумата от 500.00 лева, заедно с ДДС 20% върху нея на основание §2а от ДР на Наредба № 1/09.07.2004г. В полза на жалбоподателя следва да се възстанови и сумата от 50.00 лева, представляваща заплатена държавна такса за образуване на производството.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК *Административен съд София-град, II-ро отделение, 22-и състав,*

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 81 от 09.02.2022г. на Втори постоянен специализиран заседателен състав на Комисия за защита от

дискриминация, постановено по преписка № 889/2019г., **в частта**, с която се установява, че [фирма], чрез неизпълнение на законово задължение за водене на преговори и сътрудничество с новоучредената синдикална организация в дружеството, е допуснато нарушение на чл. 18 от ЗЗДискр., както и се налага на [фирма] имуществена санкция в размер на сумата от 500.00 /петстотин/ лв.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Е. Крисостому, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О.“, [улица], офиси „С.“ № 48, ет.9 сумата от 650.00 /шестстотин и петдесет / лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138 ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: